

Előfizetési feltételek:
 helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
 Egész évre . . . 10 frt.
 Félévre . . . 5 frt.
 Negyedévre . . . 2 frt 50 kr.
 Egy órára . . . 1 frt.
 Előfizetheti helyben a kiadóhivatalban a debreczeni **rezzenyondában**, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseiben, vidéken a postahivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A SZABADELVUPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
 öt hasabos petitior 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s több ízben megelenő hirdetéseknek leengedés történik. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 krajczár. Nyitási költségek minden sora 20 krajczár. Ezek a szerkesztő által vétetnek fel. — A hirdetések a szerkesztőségben és kiadói irodában.
 Az előfizetési s hirdetési pénzek a kiadóhivatalba, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztői irodába a városkassa épülete alatt (Részteri) címzendők.

urhölgy mint mü-
 te.
 SZÍNHÁZ.
 4. szám.
 22.
 hölgy.
 Shakespeare,
 Lévy és Fekete
 Szatmári K.
 Jász.
 Fenyeri.
 Nemeti.
 Aranyhölgy.
 Egressy.
 Markusz.
 Antal.
 é r.
 ény.
 mely mintegy
 elöljuhoknak,
 márczius hó 1-6
 ónál f. évi nov.
 9 órákor árv.
 jóság darabja
 jéjért ki fog adni,
 ágatort gazdaság
 ujjában kivett
 fordítandó.
 helyen és időben
 véget hasonlóan
 avenni akarók, a
 jeleni kértnek.
 ember 20. 1875.
 sáki Gergely.
 tanácsnok.
 ól
 a "Tisza"
 Károly ur
 sok. (ha-
 hártírtégek
 njuk, meg-
 mi min-
 szolgálnak.
 ÉREK,
 posai
 an.
 ES.
 művelt
 kból,
 séségiek
 DEN
 kaphatók
 den u. m.:
 -50-100
 i táskák
 y táskák.
 legkülön-
 n tengeri
 t doublet
 szem sem
 k hosszú
 n és női
 úntázatok
 agedésben
 tisztelettel
 Y.
 en. 1876.

Osztrák függetlenek.

(—) Eseményekben nagyon gazdag, de egyszerűen sajtóságos idők is érünk. A közel múlt hetekben oly dolgok történtek, melyeknek fontossága sokkal inkább kihát a jövőre nézve, sem hogy a vén Európa történelmére befolyást nem gyakorolnának. Sőt, vérszes vihart rejtő fellegek csoportosulnak kelet felé, melyek a jövőre nézve, sem hogy a vén Európa történelmére befolyást nem gyakorolnának. Sőt, vérszes vihart rejtő fellegek csoportosulnak kelet felé, melyek a jövőre nézve, sem hogy a vén Európa történelmére befolyást nem gyakorolnának.

Ki fogná csodálni, ha a közfgye- lem és a sajtó az ilyen esetben kelet felé nézvé, mint a honnan egyedül várja a jelen bonyolult viszonyainak megoldását? — és kétséges aggodásai között, egy csekélyebb körre terjedő, ám de nem kisebb veszélyű eseményt, ha épen figyelmen kívül nem is hagyják, de érdeme szerint nem foglalkoztak kel- lőleg vele? Ilyen kis epizód a legkö- zelebbi mult nevezetes eseményi között az a történet, mit Skene az osztrák képviselőházban vastag tapintatlansággal s megdöglőn hóbortlalt nem tekintve a monarchia érdekeit — létre hozni na- gyon is szives volt.

Említettük volt néhány nappal ez- elött lapunkban, hogy Skene képviselő ur kilencz megával függetlenségi pár- tot alapított az osztrák képviselőházban, de csak egyszerűen regisztrált a hirt, mint olyat, ami a helyzet keretébe ab- surdumszerűségénél fogva sehogy sem illett be, s nem tulajdonítottunk semmi komolyabb fontosságot neki, mert megvol- tunk győződve, hogy Skene átlátja szá- néka hóbortját s letesz azon bübös re- ménységéről, mely a monarchiában jelenleg uralkodó egyetértést, békés összhangza- tot megzavarni akarja akkor, midőn a legnagyobb mérvben van szükségünk a békés egyetértés közös élvezésére, vagy annak fentartására egyesült erővel igye- kezni és megolthatni minden háború- gatókat.

Azonban Skene urat egy párt meg- teremtésének dicsősége nem engedte nyugodni! Hiába akarta elejét venni a kormányt a nagymértékben tapintatlan igyekezetnek, ma már mintegy 40 kép- viselő írta alá azon nyilatkozatot, mely- nek alapján az osztrák függetlenségi párt megalakultnak tekinthető, — mely célul tűzte ki magának, megszerezni Ausztria számára hazánk föl- lött a tulsúlyt a kiegyezésben.

A cél megvalósítására (?) a haladó párt klubjából vállalkozott az új párt nagy része s kiadott programját is, mely a következő:
 „Tekintve a magyar kiegyezés kérdé- nek fontosságát és tekintve szükségét annak, hogy a körülménynek a parlamenti párt élet- ben is kifejezés adassék, állítottak a haladó párt klubjának programjához a következő pontlások indítványozták:
 1. A magyar kiegyezés megújításánál Ausztria további megterhelése, különösen hitel és pénzügyviszonyainak megzavarása meg- akadályozandó.
 2. A két állam azon közgazdasági és állami viszonyainak összefüggése tekintetében, melyek ugy az öszmonarchia, mint mindkét fél érdekeit illetik, szilárdabb és tartósabb alapokra kell törekedni.
 3. Azon ügyek, melyek szabályozása az 1876. egyezésben maradt, — végleg szabályo- zandók.
 4. A Magyarországgal való összeköttetés azon formája, mely tapasztalás szerint Ausz- triának eddig nem elegendő befolyást enged- tett a közügyekre s a két állam természetes hatalmi viszonyát megváltoztatta, oly módon szabályozandó, hogy biztosítsa Ausz-

A „Debreczeni Ellenőr“ tárcája.

Egy vetélytárs.

— Beszély. —
 Írta: P. E.
 Az eróművészes csinos bódéja a régi fűri ház előtti szabad téren volt felállítva, csak a széles hársfa sétányt választotta el bejáratát a kert vasrácsozatótól, mely kert bokrain és csavargós utain a vad borággal befutott falak csillámlottak elő. Bent a házban szőnyeggel volt bevonva az emeletől földszintig minden lépcső, folyosó. Egy lépést sem lehetett hal- lani, mert a konyha elkerülhetetlen lármájával az udvar felé, a pinczében volt. Sok szolga és szolgánál állott az uraság rendelkezésére, mely

tria befolyását, ellenkező eset- ben pedig Ausztria teljes ön- állóságára és önhatározásá- nak lehetőségére kell töre- kedni.
 5. A klub tehát csak oly kor- mányfogat támogathatni, mely a birodalom két felének viszonyát a jelzett irányban szabá- lyozni törekszik.
 Ez az óhajta, ez a célja, ez a törekvése az osztrák függetleneknek, — mely nem átálja a monarchia érdekeit alárendelni magánosok érdekeinek, a mely párt hívei képesek megdöglőnlan s a szélsőségig vitt patriotizmusból kifolyólag oly tervvel előállni, mely a monarchia egyik része alkotmányának meg- ingatására van irányozva, mely a már- már szűnni kezdő s a mult példái szor- zint veszélyessé vált ellenszenvet s el- lenségeskedést újra föléleszti.
 Jól mondja az osztrák függetlenek botorságáról a „Tagespresse“, hogy ez a parlament veszélybe dönti, a mely törekvése háboru a birodalom, a korona, az alkotmány, a szabadság és a nép minden napi kenyeré ellen, melyet nyó- morult tüzelemnek lehet csak nevezni.
 Nem bocsátkozhatunk mélyen az ügy tárgyalásába; de nem is hallgathat-unk az ily esetekben, mert nemzetünk és hazánk érdekében szót emelni elod- záthatatlan kötelességünk! — Magyar- országnak nincsenek az új kiegyezésnél oly követelése, melyek Ausztria érde-keit csak részben is sértének s ha volna, bizonyára vannak a Lajthán-tuliának is oly követelése, melyek ellenők fogják ellensúlyozni mindazon ellényeket, melyek a kiegyezésből bár teljesen jogsze- rűen reánk háromolnának!

Akar e a monarchia lajthán-innei része a kormány működése elé ily bo- tor kitéréssel gátakat emelni, van-e szá- nékaiban olyat követelni, mi a joggal és méltányossággal ellenkező volna? Pedig tehet! — De Magyarország tudja jól, hogy az ily eljárás különösen a jelen- legi viszonyok között nem Ausztriának lenne kárára, — de az egész monar- chiának.

Mi hiszünk és erősen megvagyunk győződve hogy Skene és társai át lát- ják szándékaik veszélyes voltát, s le- lépnek azon térről, a melyen haladva a monarchia két része között létező bé- késség harezád alakittatik, midőn az egy korona alatt egyesült államok népe egymás ellen fognának harezár- kelni! Mi föltételeztük az osztrák kép- viselőház új pártjáról anyai loyaltást, hogy az ellenségeskedés kitűzött zászá- ját, befogják vonni, sőt megfogják azt semmisíteni azon programmal, melynek érdekében e zászló lobogtatni szándé- kukban volt! — A monarchia érdekeit szolgálni minden állampolgárnak köte- lessége, s a ki az ellen tesz, azt a ha- zaurulás vádjá illeti meg! — Skene és társai — hiszünk — nem akarják ezt.

— A képviselőház közlekedési bizottsága a tegnapi ülésén tárgyalás alá vette a magyar keleti vasut megvételéről szóló törvényjavaslatot. A törvényjavaslat fölött kifejt- lett vita főleg a körül forgott, hogy helyes-e ezen vasutnak a kormány által leendő megvé- tele; elfogadandó-e a kormány által javasolt megoldási módozat; s reflectáljon-e a vasut ügyére vonatkozó kir. főügyési véleménye. A bizottság többsége helyeslőleg nyilatkozott e vasut megvétele felől, részint azért, hogy ezáltal az állam 80 mld. hosszúságú s fölőtte fontos vasut birtokába jut, részint azért, hogy ezen, az állam hitelére oly hátrányos ügy vá- lahára végleges megoldást nyerjen. Kifogást

pedig csak Derwald asszonyból és nyolcz éves Lizinka unokájából állott. A nagyanya bává- nyozó szeretettel csüngött a sötét szemű fe- keté fűrtü leánykán; egyedül ezen gyermek költötte meg a világhoz és élethez, miután a sors mint egy második Niobétól először férjét, aztán kilencz viruló gyermekét rabolta el, utután lenyelt és legkisebb fiát, ki szeretett utóljára menyét és legkisebb fiát, ki szeretett fiatal neje elvesztését meg bírva túlnéni, en- nek koporsójánál megöltte magát — rabolta a nek koporsójánál megöltte magát — rabolta el. Ez utóbbi Olaszországban egy bájós lenyelt el. Ez utóbbi Olaszországban egy bájós lenyelt el. Ez utóbbi Olaszországban egy bájós lenyelt el.

— A moszkvai egyetemi ifjúság a budapesti egyetemi ifjúsághoz.
 A budapesti egyetem rektora tegnap egy Bonban, nov. 16-án feladott levelet vett. A levél orosz és francia nyelven mintegy 150 moszkvai tanuló felirattal tartalmazza a budapesti egyetemi ifjúsághoz. A felirat így hangzik:
 A moszkvai egyetem hallgatói üdvözlik a budapesti egyetem ifjúságát.
 Tanuló társak! A lapok hihetetlen hirt- ket írnak: Ti, bajtársak, a szabad Magyar- ország fiai, ti öszgyülekeztetek és bizottságokat alkottok, hogy a többek közt, fáklýv menetet

sem társoltot. Derwald asszony minden csalá- di összeköttetéstől régen visszavonult; ne- hány régi barátja és barátinoja ugyan még há- nyadszék folkereste, és rövid finom ebédjeit szívesen elfogadta, sokszor kis kártyajáté- kra is öszgyűltek; de az öreg nő az ily látoga- tásokat soha sem viszonozta másként, mint futólag kocsiban kísértetve unokájától. — Ked- venczetl a világot sem küldte volna nyilvános iskolába; egy ifju tantónó, a ki naponkint a házhoz jött, jászva vette be a tudomány alapjait — és a nagyanya felügyelete alatt játszott Lizinka a kertben is, ha ugyan az idő megengedte.

Az egész házbereendezés a kicsi körül fordult meg, valóságos független uralkodó volt. A gyermek szeméi természetesen félig kíván- csian, félig vidáman tekintettek részint a sötét alkalmával, részint a kert rácsajánán ke- resztül a jó kedvel szaladgáló gyermekekre, de Lizinka nem ösmerte egy közösjáték gyö- nyöréit s így nem is vágyakozott utánuk. Örö-

rendeztetek a törökök tiszteletére; proclama- tiókát írtok, sürgönyöket küldtök szerze szét, fölhíván hazátok ifjúságát, hogy első helyet foglaljon azok közt, kik „szóval és tettel bebi- zonyítják rokonszenyüket a bátor török nem- zet iránt, mely az európai műveltség nevében harcol.“ (National Zeitung). Nincs joguk kételkedni e hírek hiteltességében; de nagy megerőtletésünkre kerül, elhinnünk azokat.
 Fáklyámenet a törökök tiszteletére! Ta- lán a végbél, hogy fáklýját fénye megvilá- gítsa a sors általott Bulgária téreit, hol a föld ártatlanok vértől piros s keresztény te- temek hevernek szerteszét?
 Magyarország ifjúsága — incredibile dictu — kiáll a világ elé, hogy szóval és tettel bebi- zonyítsa rokonszenyét a török nemzet iránt! Talán a szörnyettek ama sorozatért, mely a Daily-News leveleiben s más tudósítók véres epopódiában meg van énekelve? A bátor török nemzet az európai műveltségért harcol! Ugan- hol? Tatár-Bazarszékban? Batokban? vagy Zajcsárnál s a porrá égettett Kujagevácznál? Hol hát? Lehetéssé-e az, hogy oly küzdelem, mely a keresztény világ legszentebb tárgyait profanálja, mely békés lakosokat, tekintet nél- kül korra, nemre, halomra ödiós, mely a hit- veseket és hajadonokat megbocstelenti, mely a cseszemöket lánzdahagyre szurja, — e küzdelem, mely szétmarcangolja, lángok közé veti a védtelen áldozatok ereit, mely átszezi karjakát, lábait, s a plhisikai és erkölcsi szenvedés oly szonyaiba sodorja őket, hogy csak a tö hőérü „fajtok“ élenk phantasiája képzelheti el azokat; a küzdelem, mely nem kégyelem a sebesült ellenfélnek, hanem ír- galom nélkül meg-üti a máglya lassan emész- tő lángján; a küzdelem, mely egykor gazdag és virázó tartományokat sivataggá pusztít; a küzdelem, mely egyik kezében yatagant, a másikban petróleumot hord, — lehetéssé-e az, hogy e küzdelem a magyarok az „európai civilizáció harczának“ nevezik? Bajtársak! Négy század óta szenved a keresztény rája a Balkán felszigetén ha latlan kínokat az öz- mánok zsarnok bilincsei közt. Kétségbeesésig úzve, ma földamát e rája, hogy lerázza vál- lairól a további nem hurcolható jármot, hogy fegyverrel kezében kivívja nem is a szabadság, hanem csak a lét jogát.

Halhatatlan dicsőfényel öveze harcol a rája elhagyottan egyenlőten küzdelemben, oly ellenséggel, mely agyon nyomja tömege sulyával. Nincs a világon nemesen dobogó szív, mely mellözve a nemzeti kérdést, elszorult kebelrel ne követné e gyásos harcz folyamát s agálylálal és reménytel ne várná végét. Szóval és tettel igyekeznek kifejezni rokonszenyüket a XIX. század keresztény vertani iránt. Csak ti magyarok, ti tapsoltok — még pedig az ifjúság virága nevében — az elnyo- moknak, ti rendeztek tüntetést emberelen tetek tiszteletére!
 Bajtársak! Ti a civilizáció és szabadság forrásánál életek; e forrást tudományok ne- vezik. A tudomány nevében, az emberiség nevében az uralmasság nevében, mely Európa népét egy családdá egyesíti, ezennel vádolunk és kárhözatunk méltatlan eljárásokért! A magasztos elvek nevében emlékeztetünk arra, hogy a boldogtalan rájának ép anyai joga van a létre, mint a nemes magyar nemzetnek. E szent elvek nevében esünk feleket: pártoljatok rokonszenyetekekkel az elnyomóktól az elnyomottakhoz, a hőböréktől a vértanukhoz!
 Talán azt válaszoljátok erre, hogy eljárás- totok a legszentebb hazafiság suglata: „A haza vesztélye!“ kiáltjátok felénk. De meg- gondoljátok e jól, hogy ezzel remítően vádol- játok tennen hazátokat? Hazátok csak azt forogva vesztélyben, mert a szomszéd nép rab- lozásának láncait leakarja rázni s mert az orosz nép, melyhez vértökélekéket fűzik a ne- mes ügyet hő pártfogásába vette! Lehetéssé-e, hogy Magyarország boldogsága és virázása csak más nemzetek szolgátságán és szenvedé- sén alapulhat? Mi nem hiszünk ezt.

A helyzetéről.

(—) A hadi készüldések, melyek még egyre tartanak, nem szünteték meg az illető nagyhatalmasságok béke törekvését, vagy az ezt színelő jó indulatok mutogatását, mert mint például a „Journal St. Petersburg“ is írja: „Oroszország a hádkész s le- tei nem fenyegetik a békét“, s a sulyos áldozatok (most is százmillió rubel bankjeggy kibocsátás közli 92 kibocsátási ar- vályammal a hivatalos lapok) csak a béke bíz- tosítására vannak irányozva, s hogy a keresztények érdekeit megolthatva legyenek. El is hiszi ezt a nyilatkozatot minden állam, s a ki tudja azt, hogy mit kell ebből elhinni, az nem fogja megatolni abban ma- gát, hogy hadi készülődésit tovább ne foly- tassa. A törökök Erserum és Kars mel- lett Kis-Ázsiában — 80 ezer török katonát koncentráltak, s a behívott katonaság öszes létszáma 200—220 ezerre rúg. A Besikaöböl- ben levő angol hajóhad tengernagya Drummond Konstantinápolyban van az esetleges közös operációk megbeszélésé végett. — Az oroszok pedig Szebasztopol, Kerszt és Jenikale újabb megerősítésével foglalkoznak, s a tüze- rész átalakításán is nagyba folynak a munká- latok.

A demarkáczióanalízis vonal megállapításán működő bizottság nov. 19-én tartotta az első ülést, elnökke az angol me- ghatalmazott választatván.
 A konferenciára hosszas jegy- zékváltások és tárgyalások után a nagyhatal- mak egyezt kineveztek megbízottjaikat, bele egyeztek annak megtartásába, ámbar a mint tudjuk, nem sok jót remélnek tőle.

— A moszkvai egyetemi ifjúság a budapesti egyetemi ifjúsághoz.
 A budapesti egyetem rektora tegnap egy Bonban, nov. 16-án feladott levelet vett. A levél orosz és francia nyelven mintegy 150 moszkvai tanuló felirattal tartalmazza a budapesti egyetemi ifjúsághoz. A felirat így hangzik:
 A moszkvai egyetem hallgatói üdvözlik a budapesti egyetem ifjúságát.
 Tanuló társak! A lapok hihetetlen hirt- ket írnak: Ti, bajtársak, a szabad Magyar- ország fiai, ti öszgyülekeztetek és bizottságokat alkottok, hogy a többek közt, fáklýv menetet

sem társoltot. Derwald asszony minden csalá- di összeköttetéstől régen visszavonult; ne- hány régi barátja és barátinoja ugyan még há- nyadszék folkereste, és rövid finom ebédjeit szívesen elfogadta, sokszor kis kártyajáté- kra is öszgyűltek; de az öreg nő az ily látoga- tásokat soha sem viszonozta másként, mint futólag kocsiban kísértetve unokájától. — Ked- venczetl a világot sem küldte volna nyilvános iskolába; egy ifju tantónó, a ki naponkint a házhoz jött, jászva vette be a tudomány alapjait — és a nagyanya felügyelete alatt játszott Lizinka a kertben is, ha ugyan az idő megengedte.

Az egész házbereendezés a kicsi körül fordult meg, valóságos független uralkodó volt. A gyermek szeméi természetesen félig kíván- csian, félig vidáman tekintettek részint a sötét alkalmával, részint a kert rácsajánán ke- resztül a jó kedvel szaladgáló gyermekekre, de Lizinka nem ösmerte egy közösjáték gyö- nyöréit s így nem is vágyakozott utánuk. Örö-

sem társoltot. Derwald asszony minden csalá- di összeköttetéstől régen visszavonult; ne- hány régi barátja és barátinoja ugyan még há- nyadszék folkereste, és rövid finom ebédjeit szívesen elfogadta, sokszor kis kártyajáté- kra is öszgyűltek; de az öreg nő az ily látoga- tásokat soha sem viszonozta másként, mint futólag kocsiban kísértetve unokájától. — Ked- venczetl a világot sem küldte volna nyilvános iskolába; egy ifju tantónó, a ki naponkint a házhoz jött, jászva vette be a tudomány alapjait — és a nagyanya felügyelete alatt játszott Lizinka a kertben is, ha ugyan az idő megengedte.

rendezzetek a törökök tiszteletére; proclama- tiókát írtok, sürgönyöket küldtök szerze szét, fölhíván hazátok ifjúságát, hogy első helyet foglaljon azok közt, kik „szóval és tettel bebi- zonyítják rokonszenyüket a bátor török nem- zet iránt, mely az európai műveltség nevében harcol.“ (National Zeitung). Nincs joguk kételkedni e hírek hiteltességében; de nagy megerőtletésünkre kerül, elhinnünk azokat.
 Fáklyámenet a törökök tiszteletére! Ta- lán a végbél, hogy fáklýját fénye megvilá- gítsa a sors általott Bulgária téreit, hol a föld ártatlanok vértől piros s keresztény te- temek hevernek szerteszét?
 Magyarország ifjúsága — incredibile dictu — kiáll a világ elé, hogy szóval és tettel bebi- zonyítsa rokonszenyét a török nemzet iránt! Talán a szörnyettek ama sorozatért, mely a Daily-News leveleiben s más tudósítók véres epopódiában meg van énekelve? A bátor török nemzet az európai műveltségért harcol! Ugan- hol? Tatár-Bazarszékban? Batokban? vagy Zajcsárnál s a porrá égettett Kujagevácznál? Hol hát? Lehetéssé-e az, hogy oly küzdelem, mely a keresztény világ legszentebb tárgyait profanálja, mely békés lakosokat, tekintet nél- kül korra, nemre, halomra ödiós, mely a hit- veseket és hajadonokat megbocstelenti, mely a cseszemöket lánzdahagyre szurja, — e küzdelem, mely szétmarcangolja, lángok közé veti a védtelen áldozatok ereit, mely átszezi karjakát, lábait, s a plhisikai és erkölcsi szenvedés oly szonyaiba sodorja őket, hogy csak a tö hőérü „fajtok“ élenk phantasiája képzelheti el azokat; a küzdelem, mely nem kégyelem a sebesült ellenfélnek, hanem ír- galom nélkül meg-üti a máglya lassan emész- tő lángján; a küzdelem, mely egykor gazdag és virázó tartományokat sivataggá pusztít; a küzdelem, mely egyik kezében yatagant, a másikban petróleumot hord, — lehetéssé-e az, hogy e küzdelem a magyarok az „európai civilizáció harczának“ nevezik? Bajtársak! Négy század óta szenved a keresztény rája a Balkán felszigetén ha latlan kínokat az öz- mánok zsarnok bilincsei közt. Kétségbeesésig úzve, ma földamát e rája, hogy lerázza vál- lairól a további nem hurcolható jármot, hogy fegyverrel kezében kivívja nem is a szabadság, hanem csak a lét jogát.

Halhatatlan dicsőfényel öveze harcol a rája elhagyottan egyenlőten küzdelemben, oly ellenséggel, mely agyon nyomja tömege sulyával. Nincs a világon nemesen dobogó szív, mely mellözve a nemzeti kérdést, elszorult kebelrel ne követné e gyásos harcz folyamát s agálylálal és reménytel ne várná végét. Szóval és tettel igyekeznek kifejezni rokonszenyüket a XIX. század keresztény vertani iránt. Csak ti magyarok, ti tapsoltok — még pedig az ifjúság virága nevében — az elnyo- moknak, ti rendeztek tüntetést emberelen tetek tiszteletére!
 Bajtársak! Ti a civilizáció és szabadság forrásánál életek; e forrást tudományok ne- vezik. A tudomány nevében, az emberiség nevében az uralmasság nevében, mely Európa népét egy családdá egyesíti, ezennel vádolunk és kárhözatunk méltatlan eljárásokért! A magasztos elvek nevében emlékeztetünk arra, hogy a boldogtalan rájának ép anyai joga van a létre, mint a nemes magyar nemzetnek. E szent elvek nevében esünk feleket: pártoljatok rokonszenyetekekkel az elnyomóktól az elnyomottakhoz, a hőböréktől a vértanukhoz!
 Talán azt válaszoljátok erre, hogy eljárás- totok a legszentebb hazafiság suglata: „A haza vesztélye!“ kiáltjátok felénk. De meg- gondoljátok e jól, hogy ezzel remítően vádol- játok tennen hazátokat? Hazátok csak azt forogva vesztélyben, mert a szomszéd nép rab- lozásának láncait leakarja rázni s mert az orosz nép, melyhez vértökélekéket fűzik a ne- mes ügyet hő pártfogásába vette! Lehetéssé-e, hogy Magyarország boldogsága és virázása csak más nemzetek szolgátságán és szenvedé- sén alapulhat? Mi nem hiszünk ezt.

A moszkvai egyetemi ifjúság a budapesti egyetemi ifjúsághoz.

A budapesti egyetem rektora tegnap egy Bonban, nov. 16-án feladott levelet vett. A levél orosz és francia nyelven mintegy 150 moszkvai tanuló felirattal tartalmazza a budapesti egyetemi ifjúsághoz. A felirat így hangzik:
 A moszkvai egyetem hallgatói üdvözlik a budapesti egyetem ifjúságát.
 Tanuló társak! A lapok hihetetlen hirt- ket írnak: Ti, bajtársak, a szabad Magyar- ország fiai, ti öszgyülekeztetek és bizottságokat alkottok, hogy a többek közt, fáklýv menetet

sem társoltot. Derwald asszony minden csalá- di összeköttetéstől régen visszavonult; ne- hány régi barátja és barátinoja ugyan még há- nyadszék folkereste, és rövid finom ebédjeit szívesen elfogadta, sokszor kis kártyajáté- kra is öszgyűltek; de az öreg nő az ily látoga- tásokat soha sem viszonozta másként, mint futólag kocsiban kísértetve unokájától. — Ked- venczetl a világot sem küldte volna nyilvános iskolába; egy ifju tantónó, a ki naponkint a házhoz jött, jászva vette be a tudomány alapjait — és a nagyanya felügyelete alatt játszott Lizinka a kertben is, ha ugyan az idő megengedte.

Az egész házbereendezés a kicsi körül fordult meg, valóságos független uralkodó volt. A gyermek szeméi természetesen félig kíván- csian, félig vidáman tekintettek részint a sötét alkalmával, részint a kert rácsajánán ke- resztül a jó kedvel szaladgáló gyermekekre, de Lizinka nem ösmerte egy közösjáték gyö- nyöréit s így nem is vágyakozott utánuk. Örö-

rendezzetek a törökök tiszteletére; proclama- tiókát írtok, sürgönyöket küldtök szerze szét, fölhíván hazátok ifjúságát, hogy első helyet foglaljon azok közt, kik „szóval és tettel bebi- zonyítják rokonszenyüket a bátor török nem- zet iránt, mely az európai műveltség nevében harcol.“ (National Zeitung). Nincs joguk kételkedni e hírek hiteltességében; de nagy megerőtletésünkre kerül, elhinnünk azokat.
 Fáklyámenet a törökök tiszteletére! Ta- lán a végbél, hogy fáklýját fénye megvilá- gítsa a sors általott Bulgária téreit, hol a föld ártatlanok vértől piros s keresztény te- temek hevernek szerteszét?
 Magyarország ifjúsága — incredibile dictu — kiáll a világ elé, hogy szóval és tettel bebi- zonyítsa rokonszenyét a török nemzet iránt! Talán a szörnyettek ama sorozatért, mely a Daily-News leveleiben s más tudósítók véres epopódiában meg van énekelve? A bátor török nemzet az európai műveltségért harcol! Ugan- hol? Tatár-Bazarszékban? Batokban? vagy Zajcsárnál s a porrá égettett Kujagevácznál? Hol hát? Lehetéssé-e az, hogy oly küzdelem, mely a keresztény világ legszentebb tárgyait profanálja, mely békés lakosokat, tekintet nél- kül korra, nemre, halomra ödiós, mely a hit- veseket és hajadonokat megbocstelenti, mely a cseszemöket lánzdahagyre szurja, — e küzdelem, mely szétmarcangolja, lángok közé veti a védtelen áldozatok ereit, mely átszezi karjakát, lábait, s a plhisikai és erkölcsi szenvedés oly szonyaiba sodorja őket, hogy csak a tö hőérü „fajtok“ élenk phantasiája képzelheti el azokat; a küzdelem, mely nem kégyelem a sebesült ellenfélnek, hanem ír- galom nélkül meg-üti a máglya lassan emész- tő lángján; a küzdelem, mely egykor gazdag és virázó tartományokat sivataggá pusztít; a küzdelem, mely egyik kezében yatagant, a másikban petróleumot hord, — lehetéssé-e az, hogy e küzdelem a magyarok az „európai civilizáció harczának“ nevezik? Bajtársak! Négy század óta szenved a keresztény rája a Balkán felszigetén ha latlan kínokat az öz- mánok zsarnok bilincsei közt. Kétségbeesésig úzve, ma földamát e rája, hogy lerázza vál- lairól a további nem hurcolható jármot, hogy fegyverrel kezében kivívja nem is a szabadság, hanem csak a lét jogát.

Halhatatlan dicsőfényel öveze harcol a rája elhagyottan egyenlőten küzdelemben, oly ellenséggel, mely agyon nyomja tömege sulyával. Nincs a világon nemesen dobogó szív, mely mellözve a nemzeti kérdést, elszorult kebelrel ne követné e gyásos harcz folyamát s agálylálal és reménytel ne várná végét. Szóval és tettel igyekeznek kifejezni rokonszenyüket a XIX. század keresztény vertani iránt. Csak ti magyarok, ti tapsoltok — még pedig az ifjúság virága nevében — az elnyo- moknak, ti rendeztek tüntetést emberelen tetek tiszteletére!
 Bajtársak! Ti a civilizáció és szabadság forrásánál életek; e forrást tudományok ne- vezik. A tudomány nevében, az emberiség nevében az uralmasság nevében, mely Európa népét egy családdá egyesíti, ezennel vádolunk és kárhözatunk méltatlan eljárásokért! A magasztos elvek nevében emlékeztetünk arra, hogy a boldogtalan rájának ép anyai joga van a létre, mint a nemes magyar nemzetnek. E szent elvek nevében esünk feleket: pártoljatok rokonszenyetekekkel az elnyomóktól az elnyomottakhoz, a hőböréktől a vértanukhoz!
 Talán azt válaszoljátok erre, hogy eljárás- totok a legszentebb hazafiság suglata: „A haza vesztélye!“ kiáltjátok felénk. De meg- gondoljátok e jól, hogy ezzel remítően vádol- játok tennen hazátokat? Hazátok csak azt forogva vesztélyben, mert a szomszéd nép rab- lozásának láncait leakarja rázni s mert az orosz nép, melyhez vértökélekéket fűzik a ne- mes ügyet hő pártfogásába vette! Lehetéssé-e, hogy Magyarország boldogsága és virázása csak más nemzetek szolgátságán és szenvedé- sén alapulhat? Mi nem hiszünk ezt.

rendezzetek a törökök tiszteletére; proclama- tiókát írtok, sürgönyöket küldtök szerze szét, fölhíván hazátok ifjúságát, hogy első helyet foglaljon azok közt, kik „szóval és tettel bebi- zonyítják rokonszenyüket a bátor török nem- zet iránt, mely az európai műveltség nevében harcol.“ (National Zeitung). Nincs joguk kételkedni e hírek hiteltességében; de nagy megerőtletésünkre kerül, elhinnünk azokat.
 Fáklyámenet a törökök tiszteletére! Ta- lán a végbél, hogy fáklýját fénye megvilá- gítsa a sors általott Bulgária téreit, hol a föld ártatlanok vértől piros s keresztény te- temek hevernek szerteszét?
 Magyarország ifjúsága — incredibile dictu — kiáll a világ elé, hogy szóval és tettel bebi- zonyítsa rokonszenyét a török nemzet iránt! Talán a szörnyettek ama sorozatért, mely a Daily-News leveleiben s más tudósítók véres epopódiában meg van énekelve? A bátor török nemzet az európai műveltségért harcol! Ugan- hol? Tatár-Bazarszékban? Batokban? vagy Zajcsárnál s a porrá égettett Kujagevácznál? Hol hát? Lehetéssé-e az, hogy oly küzdelem, mely a keresztény világ legszentebb tárgyait profanálja, mely békés lakosokat, tekintet nél- kül korra, nemre, halomra ödiós, mely a hit- veseket és hajadonokat megbocstelenti, mely a cseszemöket lánzdahagyre szurja, — e küzdelem, mely szétmarcangolja, lángok közé veti a védtelen áldozatok ereit, mely átszezi karjakát, lábait, s a plhisikai és erkölcsi szenvedés oly szonyaiba sodorja őket, hogy csak a tö hőérü „fajtok“ élenk phantasiája képzelheti el azokat; a küzdelem, mely nem kégyelem a sebesült ellenfélnek, hanem ír- galom nélkül meg-üti a máglya lassan emész- tő lángján; a küzdelem, mely egykor gazdag és virázó tartományokat sivataggá pusztít; a küzdelem, mely egyik kezében yatagant, a másikban petróleumot hord, — lehetéssé-e az, hogy e küzdelem a magyarok az „európai civilizáció harczának“ nevezik? Bajtársak! Négy század óta szenved a keresztény rája a Balkán felszigetén ha latlan kínokat az öz- mánok zsarnok bilincsei közt. Kétségbeesésig úzve, ma földamát e rája, hogy lerázza vál- lairól a további nem hurcolható jármot, hogy fegyverrel kezében kivívja nem is a szabadság, hanem csak a lét jogát.

Moszkva, okt. 25 (nov

Előfizető helyben hához... Egész év... Négyed... Egy hon... Előfizetheti hely... Telegdi K. Lajos... könyvkereskedés... hira

A hel

(=) Sajátság... zetek azon körül... hadikéziülődések... mindenféle a legl... folynak, Londoni é... letti táviratok szeri... ag, mint az osz... ményteljesebbnek l... konferencia által... iránt több reményt... Hogy mi szolg... nyekkel merőben... alapjúl, arról nag... táviró.

A békekilátás... bécsi levelezz, ki... tekez szokott tarto... írja nov. 20-ki kel... ugy látszottak állan... konferenciától nem... mint azt, hogy ösz... fel is oszik, ma az... sággal néznek a bé... kerülte elébe. Angli... galommal, de sok e... irányban lépéseket... léphet a konferenci... Németországot sem... többi hatalmak bele... azon okból, mert az... tása teljes kiméle... sítékokat nyujt az o... resztjén lakosai be... néve s a mellett O... meg nem égette el... lehetővé teszi a t... nulást.

Tudjuk már, ho... tanunk a béke fenta... ményeknek ezen üve... lől. — A tények, me... pa szeméi előtt foly... hírekkel egészen el... tanak. —

A nap egyik le... mit különben előre... háboru mérlegébe, az... polyi táviratok szeri... gal a szövetséget me... Angolország a hábor... tere Törökországnak... álló hadisegélyt és p... is igért.

Mindezen hírek... ott, hol legéberebb... bécsi diplomaciai ké... azzal áltatják mago... orosz mozgósítás, mi... lődések, valamint a... porta rettenetes erőf... nak egyebet, mint a... kot adjanak az illető... a konferencián előtt... léseknek. —

Az általános izg... mely hazánkban ép... inkább, mint Európ... urálja a kedélyeket... rkeben sincsen hiány... lozvak, hogy az izg... kább növeljék.

— Az ily sorsúci... kik lehetnének kész... nem akarjuk egyenes... kovácsolói, — mint a... lelkiismeretlen hírlap... ső sorban a véres sz...

A „Debreczeni El... — Beszél... Irta: P.

Egy vet... És Albertina, a ta... azon hatalmas Herkul... gét folytatja, és gyerme... visz végbe, és beszéli... fiúról, a ki atyjának örös... tartva, vagy annak teny... pán hesedült, a melyet m... tett, és az öreg felülvé... szövből szóra megerősítette... Sőt épen ugy írta i... anygait, a ki a Lizinka á... szűz lábainál ül, s gombó... kodva, néz fel az ég... fonott aranyak és szem... darabját irták le. Ezen el... különös figyelemmel nézet... tett anygaira, s gyakran

Spagnolballettel vegyes kacsuka táncokban nyilvánosan főlépmi szíveskedend. — Ongyilkosság. Márton Ferenc helybeli lakos és több hazak utalván ma d. e. 10 óra tájban cseledet után levő há istállójában magát felakasztá, s mire észrevették — már halva volt. Tette indoklál, rossz családi viszonyait emlegettik.

Xantus Anna színtársulatunk volt magántanócsnója a Szatmárnémeti színtársulathoz ment, hol e hó 15-én kellett volna föllépnie, — azonban bár a színlapon előre is jelezték a fontos dolgot, a kisasszony nem léphetett föl a közönség nagy bosszúságára, a menyiben garderobja nem érkezett meg, a mi nélkül pedig a föllépése nem volt megengedhető. — A „Szamos” ez alkalomból figyelmeztette a színiigazgatót, hogy tartsa magát szigorúan a — plakátokon kiüldöztetkező.

A budapesti nemzeti színházban rendkívüli hatással adott legújabb szám, énekekkel és képelekkel, itt először.

DEBRECENI SZÍNHÁZ.

3. bérlet. Szerdán, 1876. nov. 23. 5. szám.

A CSÓD,

egy kereskedő-család Norvégiában. 5 szakaszban. Irta Björnson Björnstjerne. Fordította Bercsényi Béla.

Table with 2 columns: Személyzet (Tjaldé, Egressy, Foltényiné, Walburg, Signe, Hamar, Sannas, Demidior, Jacobsen, Berent, Gondnok, Lelkész) and Személyzet (Prám, Lind, Firon, Ring, Holm, Knutzen, Falbe, Fironk, 1-80) inas, Ferenczi, Daróczy, Tószegi, Németh, Aranyhegyi, Latabár, Mezey, Markusz, Fenvert, Horváth.

Urnok, nrak, nép, rendőrök, matróczok, irnokok, kereskedő-segédék, hajósok, szolgák, tü-zérek.

Felolós szerkesztő: Szabó Antal.

Nyilttér.

Varrógépek főraktára.

Az eredeti Singer varrógépek, melyek családok és iparosok számára a legelőkeltebbek egyedül nálam kaphatók. — Tisztelettel: Holvay Gyula

Budapestre a török consulhoz. Felhívjuk ez alkalommal mindazokat, kiknél bár mily mennyiségű tópus van már készletben, miszerint az minél előbb Kacsokovics Iván urhoz juttatni kezeskedjenek, hogy ezen újabb adományok is minél előbb rendelkezési helyekre juttathassanak el.

A helybeli torna-egylet f. évi nov. 19-én tartott választmányi ülésében, a szabályos jegyzőkönyvi hitelesítés után: 1. Elnök fölmutatta a ns. város tanács utján hozzájutott belügyminiszeri és szövetkezetek által a múlt hó 16-án felküldött atletikai klub alapszabályaira vonatkozólag, melyek nyomán azok rögtön kipótoltatván, a titkár s művezető a letisztázzal még ez ülésben megbízattak, további eljárás e tárgyban elnök teendője lévén. 2. Jelentvén Örvényi Vilmos művezető ur, miszerint a torna-egyleti alapítók közül a körözöttet iven eddig 37 tag ajánlotta föl magát egy — 1 frt beírásdíj kötelezettség mellett az atletikai klub tagságára, továbbá azt, hogy új alapító tag 8, pártoló tag 33, működő tag 38 jelentkezett, s így a klub tagjai közül, az öröme budító szám nyomán — a tanár tiszteletdíja megállapított, s a szükséges vívőeszközök beszerzésével művezető azok árának utalványozásával alólrott elnök fölhatalmaztatott. — Közli: Debreczen, 1875. nov. 21. Varga Lajos, elnök.

Közönet nyilvánítás. Vargang József ur a török harcosok számára tépést volt szíves adományozni, melyért fogadja a szenvedő harcosok nevében hálás köszönetemet. Debreczen, 1876. nov. 20-án. Kacsokovics Iván.

A helybeli honvéd-egylet holnap d. u. 3 órakor a kertészeti egylet csarnokában gyűlést fog tartani, melyet az illetők figyelmébe ajánlunk.

Panaszt vett a rendőrség, hogy az elepi pusztán, a vajda halom környékén éjjel-éjjel az ott járókélók puskalövésék által háborgattatnak, sőt egy utazónak a lova meg is sérteletett. Ennek folytán a csendbiztos a helyszínerre kiküldetett, de a valódi tettest ki tudnia nem sikerült.

Rendőrségünkkel a fővárosi kapitányi hivatal táviratilag tudatta, hogy Vörös Ferenc szőkevény és tolvaj vasuti gyakornok kérekeztető részére 250 frt jutalom biztosítottak.

A jövő 1877. évi újonczására vonatkozó intézkedéseket elrendelő utasítások és szükségelt nyomtatványok a városi hatósághoz a kir. honvédelmi minisztériumtól már leérkeztek. Ezekről közeleb bővebb közleményt hozandunk.

A színházi közönség több tagjainak óhaját következtében, örömmel hozzuk köz tudomásul, miszerint, az érdeklettek megkezesítésére, a még csak 10 éves Hántsek Ilon kisasszony, — Müller urnak jeles tanítványa, — szerdán, — tartandó színi előadás alkalmával, a magyar nemzeti magány, valamint a

Jegyzékbe foglalandó s telenként minden határolkos ügydarabra néve igazolandó az el nem intézhető.

Eddigelő Debreczen sz. kir. város törvényhatóságában számonkérő szék még soha nem tartatván az így kiindulási pont nem lévén: ezt meghatározandólag a legközelebb jövő januárius havában tartandó számonkérő szék eljárása néve abban állapodott meg az értekezlet, hogy ez alkalommal a mult tisztújítás idejétől fogva beigtatott ügyek forgalma felett tartassék vizsgálat. Ebből kifolyólag utasítandó a főjegyző, mikép aként intézkedjék, hogy a városi kiadóhivatal által az ott vezetett nyilvántartási könyvből, jövő évi januáriusig a közelebb mult tisztújítás, vagyis 1872. évi augusztustól fogva zárható alá beadással megjelölt tárgyak bevezetve legyenek; a törvényhatóság valamennyi tisztviselője pedig felhívandó, hogy minden nála lévő még el nem végzett ügydarabról, — mint szintén nem teljesített megbízatásról, személyes felelősség terhe alatt, a közelebb előadott módon szerkesztett kimutatást készítsen és a jövő januárius számonkérő székre mutasson elő.

Végül czélirányosnak találja az értekezlet, hogy minden tisztviselő, a neki kiosztott ügy bármely uton kezéhez jutott hivatalos ügydarabokról s tárgyakról, azoknak természetéhez képest külön-külön is, részint azoknak nyilvántartására, részint maga igazolása végett, magán ígató könyvet vezessen.

Miskolczy Lajos mp. főispán. Pap Ferencz, főjegyző.

Színházi szemle.

(Sz. J.) Szombaton nov. 18-án Temesváry Erzsébet Irma urnó mikedvöllő föllépésével adott „A maranczok hőlg” vizjáték 4 felv. ban írta Shakespeare.

Az előadás elég jól sikerült. Temesváry L. né ur hölgy a czimszerepben minden egyes jelenet alkalmával fényesen kitünteté a nagy és komoly tanulmányozást, s a siker mélyet létrehozott méltó eredménye volt a kitünő alakításnak. A közönség több ízben fejezte ki elismerését a t. urnó művészi játéka iránt. Erzsébet Petrucció legkedveltebb szerepeinek egyike, s ma ugy alakított hogy diadalainak legzebbiket arathatta. — Minden egyes részében a nagyon nehéz szerepek kitünteté azt, hogy a legeszebbül részletek is a legnagyobb gondot és tanulmányt fordította, s így művészetét egész nagyságában ragyogtatta is. A jelenlevők nem is késtek elismerésöknek kifejezést adni, s a kikívásk nyilt jelenetekben is ismétlődtek. A többi szereplők is jól mozogtak. Foltényi, Hahné, Demidior, Szathmári Á. sok igekezetet és buzgalmat tanúsítottak, nagy kár hogy a sugóra a kisebb szereplők túlságos figyelmet fordítottak. Közönség kevés számban.

Napi hírek.

A török sebesültek számára Kacsokovics Iván urhoz beküldött tépés és sebkötélékeket, a mint értesültünk, a nevezett igen tisztelt gyűltó ur, e hét végén felfogja küldeni

— Már hiszen akár mi iratódott abba az újságba, az mind nem lehet igaz, mert a mint alát a dolgok jelen állását politikáim, a muszka ny nem lesz olyan bolond, hogy a mikor a török-ly kel akar megbirkózni, és az ellen készül, akkor előbb mivelk próbaközegek meg. Ezt én a magam esziamda eszével ugy fogom fel, hogy a muszka mindenféle módon megfogja próbálni hogy hát na mi nem avatkozánk bele ebbe az ügybe, és így eszeágában sincs ránk törni, hogy a maga nyakát törje ki. Ha pedig nem igerjük meg neki, hogy épen nem bánjuk akár mit csinál, akkor is előbb a török ellen fog menni, a kit bizonyosan meg ver, akkor aztán győzedelmes sereggel jöhet a mi katonáink ellen, a kiket a francia háboru vége óta még mindig megverték. Hát ha avval a szerkesztővel beszélni tetszik, csak tessék neki megmondani, hogy ha nem ért a maga mesterségéhez, hát hagyja ott, én se csinálnék obszeszt, ha nem értenék hozzá.

ÉRTEKEZLET a számonkérő szék tartása tárgyában.

Debreczen, 1876. November 15-én. Jelen voltak: Miskolczy Lajos főispán, Simonffy Imre polgármester, Papp Ferencz főjegyző, Szabó Bálint árvászeki elnök, Csáky Gergely, Hanke Leó, Barcsay István tanácsnokok, Körner Adolf helyettes főkapitány, Lux Sámuel főmérnök.

A magyar királyi belügyminiszter urnak a számonkérő szék fontosságát s azok mily módon tartása iránt, a főispánhoz még 1874. évi ápril 30-ról kibocsátott szabályszerű utasító azon rendeleteinek felolvasása után, mely szerint a törvényhatóságok közigazgatási ügyeinek forgalmáról és a tisztviselők tevékenységéről az 1870. XLII. t. cz. értelmében a számonkérő széknek rendszeresen megtartandók: felmerült azon kérdés, hogy a szóbanforgó számonkérő szék a város viszonyaira, különösen pedig arra való tekintettel, hogy a fennálló szabályok szerint itt minden hónapban rendes közgyűlések tartanak, — mennyiszor és mikor tartassanak meg s megtartásuknál mily eljárás követhessék?

A feltett kérdésre néve abban lön megállapodás, hogy a számonkérő szék minden évben kétszer félévénként, nevezetesen: az év januárius és július havában, a főispán által kiűzendő napon tartassék meg.

Minden év július havában, az azon évi januárius 1-5 napjától fogva július 1-5 napjáig beigtatott ügyek forgalma s miként lett elintéztése felett tartatik vizsgálat, januárius havában pedig a megelőző félvi ügyforgalomról.

A tisztviselők tartoznak minden számonkérő székre, az előző félvől tevékenységi rovatos kimutatást készíteni és beadni az általuk intézett ügydarabokról; mely kimutatásból egy tekintetre kitűnjék, hogy az illető tisztviselő az előző félvben hány hátralék ügydarabot hozott át még régebb időről, hányat intézett el s hány maradt hátralékban azokból; hány ügydarab jutott kezéhez az épen előző félv alatt? hány lett azokból ideiglenesen s hány véglegesen általa elintéztve? — a félvben keresztül összesen (t. i. régebbi hátralék és folyó ügydarab) hány volt a kezén? hányat végzett el, s mi maradt a következő félvire hátralékban?

A januárius havában tartandó számonkérő székre, az előző félvől közhírré tették külön sorban bevezetendő lesz a júliusi kimutatás summázata is, mely a felső urak, vagyis az elmúlt év kezdetétől július 1-5 napjáig terjedő első félvi időről szóló kimutatás summázatával összeadva, az egész évi ügyforgalmat s tevékenységet fogja kitüntetni.

A hátralékban maradt ügydarabok rövid tartalma az íktató szám kitételével, külön

A gazdasági tanintézet gazdaságában nagymennyiségű kiválógotat rózsá és szászhagyma kolompér kapható, házhoz szállítással együtt 100 kilogramm (4 véka) 2 frt. Megrendeléseket elfogad az igazgatóság. (75) 3-3

II-od árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. törvényszék, mint te-lekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint öv. Gerzon Ferencz végrehajtá-tonak — Bösörövényi Jozsef végrehajtá-tonak — sz. kir. törvényszék részéről ellen 500 frt iránti végrehajtási ügyében alperestől lefoglalt s a másik birtok társ Vértési Julianna által önkéntesen árverés alá bocsátott — a debreczeni 4698. sz. tkvben jegyzett, s 2500 frtra lecsült varguteczai 2388. sor sz. ház s ezzel járó 1350 öf. on-dódi föld az 1876. évi november hó 30-ik napján d. u. 3 órakor, mint második birtok-időben a törvényszék tárgyaló termében Török Péter végrehajtó által megtartandó nyilvános árverésen, következő feltételek alatt elad-atni fog, u. m.: 1. Kikiáltási ár a fenti bec-sár; azonban ezen II-ik árverésen a fentközülrilt ingatlan bec-sáron alul is el fog adni. 2. Árverési kivánók tartoznak az ingatlan bec-sárának 10%, vagyis 250 frtot készpénzben, a kiküldött kezéhez letenni. 3. Vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben, és pedig: az első az árveréstől számított két hónap alatt, a másodikát ugyan-azon naptól számított négy hónap alatt, az utolsó részt ugyanazon naptól számított hat hónap alatt, minden egyes vételári részlet után számított 6% kamatokkal együtt ezen kir. tszéknelv vagy a hova utaltatni fog, lefizetni. A bánatpénz az első részletbe fog be-számíttatni. 4. Vevő köteles az épületeket a birtok-balépés napjával tüzkar ellen biztosítani. 5. Az árverés jogerőre emelkedése s a vételár 1/2 része befizetésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terhei — ez időtől öt il-letik. 6. A tulajdonjog bekebelezése csak a vétel-ár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközölteni. 7. Az áruházi költségek vevőt terhelik. 8. A menyihen vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelte felek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyre és költségre, bánatpénzének elvetszé-ése mellett, újabb árverés alá bocsátatni, és csupán egy határidőre kitűzése mellett az előbbi bec-sáron alul is eladati fog. Keit Debreczenben a kir. törvényszék mint te-lekkönyvi hatóságnak 1876-dik évi nov. hó 10-ik napján tartott üléséből. Becske Lajos h. elnök. (86) 1-3 Kató István jegyző.

Tüzifa eladás.

Homokkerti rakodómban (a cukor-gyár előtt) kitünő minőségű fiataltüzifát, ugy szintén az ispotály tplom melletti rakodómban egészséges tölgyből készült mindennemű haszon-fát árultatok. Megrendeléseket írodámban is elfogadok. Berger Henrik, Széchenyitecza 1771. sz. (72) 2-3

Hirdetmény.

A hortobágyi marhajárás, mely mintegy 32,000 holdat tesz, téli legelőül juhoknak, a kiadás napjától jövő évi márczius hó 1-5 napjáig, a hortobágyi fogadónál f. évi nov. 23-án az az csütörtökön délelőtt 9 órakor ár-ve-résen részletenként, vagy jószá-g darabja után fizetendő meghatározott díjért ki fog adni, a bejövendő összeg a jószágtartó gazdaság javára, — a tiszaszabályozási újabban kivetett nagy költség fedezésére levén fordítandó. Ugyancsak a fentirt helyen és időben az ökor föld téli legeltetés végett hasonlóan árverésen ki lesz adva, a kivenni akarók, a fentirt időben és helyen megjelenni kéretnek. Kelt Debreczenben, november 20. 1876. Csáki Gergely, tanácsnok. (87) 2-2

III. árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. törvényszék mint te-lekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint Vorgang Jozsef végrehajtá-tonak — Zichermann Ignacz debreczeni lakos végrehajtá-tonak — sz. kir. törvényszék részéről ellen 1000 frt iránti végrehajtási ügyében lefoglalt, a debreczeni 3307, 3977, 3978, 3980, 3982 és 4421 sz. tkvben jegyzett s egészben 438,696 fra becsült egy közös egészet képező birtokok, gyári épületek és felszerelések az 1876. évi december hó 18-dik napján d. u. 3 órakor, mint harmadik határidőben, a tszék tárgyaló termében végrehajtó Meszáros László által megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladati fog, u. m.: 1. Kikiáltási ár a fennebb kitett bec-sár, azonban ezen III-ik árverésen a fentközülrilt ingatlan bec-sáron alul is el fognak adni. 2. Árverési kivánók tartoznak az ingatlan bec-sárának 10%, a vagyis 6930 frt 50 krt készpénzben vagy ova-dékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni. 3. Vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben, és pedig: az első az árveréstől számított két hónap alatt, a másodikát ugyan-azon naptól számított négy hónap alatt, az utolsó részt ugyanazon naptól számított hat hónap alatt, minden egyes vételári részlet után számított 6% kamatokkal együtt ezen kir. tszéknelv vagy a hova utaltatni fog, lefizetni. A bánatpénz az első részletbe fog be-számíttatni. 4. Vevő köteles az épületeket a birtok-balépés napjával tüzkar ellen biztosítani. 5. Az árverés jogerőre emelkedése s a vételár 1/2 része befizetésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terhei — ez időtől öt il-letik. 6. A tulajdonjog bekebelezése csak a vétel-ár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközölteni. 7. Az áruházi költségek vevőt terhelik. 8. A menyihen vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelte felek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyre és költségre, bánatpénzének elvetszé-ése mellett, újabb árverés alá bocsátatni, és csupán egy határidőre kitűzése mellett az előbbi bec-sáron alul is eladati fog. Keit Debreczenben a kir. törvényszék mint te-lekkönyvi hatóságnak 1876-dik évi nov. hó 10-ik napján tartott üléséből. Becske Lajos h. elnök. (86) 1-3 Kató István jegyző.

Legszebb alkalom a nyeresre.

melynél a legkisebb betét a legnagyobb eredményt érheti el, — s ez okból mindenkinék a legmelegebben ajánlható. Nem sokára ismét kezdetét veszi a Hamburg állam által garantizott, új nagy pénz-sorsjáték, (melynek már annyian köszönik szerencseszöket) melynek összességében a főnyeremény esetleg 575,000 birodalmi ezüst márka és pedig 250,000, 150,000, 80,000, 60,000, 50,000, 40,000, 30,000, — 3-szor 30,000, 25,000; — 4-szer 20,000; — 7-szer 15,000, 2-szer 12,000, 16-szor 10,000, 25-ször 6000, 53-szor 4000, 2-szer 3000, 200-szor 2400 stb. ezüst márka nyereseménnyel. — Továbbá 410 nyeremény 1200 ezüst márkával Ezen sorsjáték első húzására sorsjegyekkel szolgálunk és pedig: Egy egész sorsjegy 3 frt 50 kr, egy fél " 1 frt 75 kr, egy negyed " frt 88 kr, mely sorsjegyek a pénz postai beküldése után mindentűve azonnal megküldetnek, valamint a nyeremények és a kihuzott számok is. Kérjük a megrendeléseket azonnal, és pedig f. évi decz. 1-jéig eszközölnetni, mert a tervszerinti sorsjegyek akkora könnyen mind elkelhetnek. Jelszavunk: Hol lehe: nyerni biztosan? Mindus és Marienthál Hamburgban!

Dr. Fáykiss

szepesi kárpát-növény-kivonata. Egy üveg használati utasítással 75 kr. Szepesi kárpát-növény-cukorkák. Egy skatulya használati utasítással 35 krajczár. Szepesi kárpát-növény-thea. Csomag használati utasítással 25 kr.

Mell-

tüdő-betegeknek!

Polgári és katonai orvosok által a legjobb sikerrel használtatnak és ajánlatakk: köhögés, hurut, rekedtség, köh-hurut (számarhurut), náhaláz (influenza), szájkiműködés, lélekeleti bajok, oldalszurás, kifejtett torok-gyulladás, tüdő-gyuladés és egyéb kimerítő és gye-gítő beteg-esetekben. E gyógyszerek valódi minőségben kaphatók magánál a készítőnél Fáykiss Jozsef gyógyszerész, Temesváros (Józsefváros), továbbá Debreczenbe: Dr. Rothschnek Emil, tanácsbíró Károly. — Örvényi O. gyógyszerész urnaknál. — Budapestben: Török Jozsef gyógyszerész királyi utca 7-ik szám. (85) 1-10

Nevelőnök ajánlása!!

Egy külföldi okleveles nevelő, ki tanit minden tudományos tantárgyat, német, francia és angol nyelvet, zongorát, rajzot és kézi munkákat, s több év óta működővén a tanítással, tökéletes gyakorlatlaltal bir. Ugy szintén egy Budapesten államképzédt végzett okleveles magyar nevelő, ki egyekben kívül zongorát, német nyelvet, rajzot és minden kézi munkákat tanit, ajánlkoznak szerény feltételek mellett jó családokhoz. A tudakozódásra utasítást ad a „Debreczeni Ellenör” szerkesztőség. (83) 2-3

Laptulajdonos Molnár György. Kiadja és nyomatja Kutasi I. Debreczenben. 1876.